

Kęstutis Kasparavičius

Baisi istorija

Susirinko kambario viduryje keturi kamuoliai.

Pirmas pasirodė oranžinis krepšinio kamuolys. Jis buvo tikras amerikietis ir labai didžiavosi, kad gali aukštai pašokęs pats save įdėti į krepšį.

Antras, įmantriai vinguriuodamas ir kraipydamas klubus, tarsi šoktų braziliską sambą, atriedėjo margas futbolo kamuolys.

Trečias atskubėjo dryžuotas vaikiškas kamuolys. Šis buvo didelis nenaudėlis: jo sąžinę slėgė daugybė kaimynams išdaužytų langų.

Paskutinis atstriksėjo mažas baltas stalo teniso kamuoliukas. Jis įkyriai kaukšėjo, tad kiti kamuoliai iš karto pradėjo jį tildyti, kad neišeitų iš proto.

– Reikėtų ką nors ypatingai nuveikti, – pasiūlė krepšinio kamuolys. – Gal ką nors išgąsdinam?

Visi tam pritarė ir nieko nelaukę užsiglaudė durų. Kad atrodytų didesni ir baisesni, užsilipo vienas ant kito. Ant oranžinio – futbolo kamuolys, ant šio – dryžuotasis, o pačiame viršuje atsidūrė mažasis teniso kamuoliukas.

Ir ėmė laukti, kol kas nors įeis. Bet ne įėjo, o įskrido. Paprasta musė. Ir atsitūpė ant teniso kamuoliuko.

Šis labai išsigando ir pradėjo rėkti:

– Šalin, bjauri pabaisa!

– Lauk, didžiule, baisi pabaisa! – atkartėjo dryžuotasis kamuolys, nors pats iš tikrųjų nieko nematė.

– Milžiniška, siaubinga pabaisa! – pridūrė ir futbolo kamuolys.

– Gelbėkitės, kas galit! – suklykė oranžinis.

Ir persigandę gąsdintojai skubiai išsislapstė po pačius tamsiausius ir saugiausius kambario kampus.

O krepšinio kamuolys net išleido iš saves orą, kad atrodytų mažesnis ir nepastebimesnis.